

seksuelt misbrug af børn meget højt. Regeringens Børneudvalg er derfor sammen med de relevante ministerier ved at lægge sidste hånd på en samlet status over den indsats, der gøres for at forebygge seksuelt misbrug af børn. Sammen med denne status vil det blive vurderet, om der skal iværksættes yderligere initiativer, for vi ved, at det kan give ar på sjælen, hvis man er blevet misbrugt som barn, og derfor sætter regeringen af alle kræfter på at forebygge seksuelt misbrug af børn.

For så vidt angår tilbudene til de voksne incestofre, har regeringen i Socialministeriets regi iværksat forskellige initiativer, bl.a. via midler fra satspuljen. Således er der afsat midler til en tilbundsående analyse af de frivillige centre, som arbejder på området. Vi ved, at disse frivillige centre gør en stor indsats for voksne incestofre gennem rådgivning, selvhjælpsgrupper, terapi osv., og en tilbundsående analyse af disse tilbud kan formentlig give god inspiration til en videreudvikling af denne indsats.

Der er ydet konkret økonomisk støtte til et par af disse centre, og desuden vil der ved satspuljemidler blive søgt etableret et tilbud om supervision til de frivillige centre. Tilbudet om supervision gives efter ønske fra flere af de frivillige centre og skal ses som et middel til at yde disse centre professionel støtte i deres hverdag.

Umiddelbart kan vi naturligvis alle have sympati for Kristeligt Folkepartis forslag om et tilbud til mennesker, der har været udsat for incest i barndommen, et tilbud om psykologhjælp til at komme igennem eventuelle kriser i voksenlivet. Når jeg alligevel ikke kan tilslutte mig forslaget, er det af flere grunde:

For det første har formålet med sygesikringsordningen på psykologområdet hele tiden været at give tilskud til behandling hos psykolog til personer med akut opståede psykiske problemer. Det vil sige, at ordningen blev indført for at hjælpe mennesker, der kommer i akut krise som følge af en særlig begivenhed, f.eks. ulykker, vold eller nærtståendes død. Det er et krav for at få tilskud til psykologbehandling, at den praktiserende læge henviser til behandlingen højst et halvt år efter, at den konkrete traumatiske begivenhed har fundet sted. På den måde sikres det, at psykologhjælpen ydes ved akut opståede krisesituationer.

Kristeligt Folkepartis forslag lægger op til et principielt brud med denne afgrænsning, og accepterer vi det, må vi for det andet være opmærksomme på, at der er mange andre menne-

sker med psykiske kriser, som også kunne ønske sig et sygesikringstilskud til psykologbehandling. Det kunne f.eks. være mennesker med spiseforstyrrelser eller mennesker med lettere depressioner osv., ligesom der også kan være tale om, at andre ubehagelige oplevelser i barndommen har givet problemer senere i voksenlivet.

Alle disse ønsker har jeg stor forståelse for, men desværre må vi jo erkende, at økonomien ikke er ubegrænset, og jeg mener, det vil være meget, meget svært at begrunde, at vi foretager en isoleret ændring af sygesikringsordningen for at lade en bestemt gruppe få tilskud til psykologhjælp.

For fuldstændighedens skyld vil jeg også lige nævne, at jeg desværre tror, at selv en isoleret udvidelse af psykologordningen for voksne incestofre vil vise sig at være en hel del dyrere, end forslagsstillerne forestiller sig.

Jeg synes også, der kan være grund til at minde om, at mennesker med psykiske problemer ikke er overladt til sig selv. Der er efter den sociale lovgivning mulighed for, at kommunerne kan yde økonomisk hjælp til psykologbehandling, hvis ansøgeren ikke selv kan betale for udgiften til behandlingen. Der er ligeledes mulighed for, at kommunerne ifølge den sociale lovgivning kan give behandlingstilbud, som ikke gives efter anden lovgivning, til personer med betydeligt og varigt nedsat psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Endelig skal vi ikke glemme, at der er behandlingsmuligheder i det psykiatriske behandlingssystem for mennesker med svære psykiske problemer.

Afslutningsvis vil jeg gerne endnu en gang understrege, at regeringen prioriterer forebyggelse af seksuelt misbrug af børn meget højt. Ligeledes støtter regeringen indsatsen i de forskellige centre via satspuljemidler, og endelig har jeg påpeget, at der allerede i dag er visse tilbud i sundhedsvæsenet og inden for den sociale lovgivning til denne gruppe.

Min konklusion er altså, at jeg ikke kan støtte Kristeligt Folkepartis forslag. Selv om vi i regeringen har stor sympati for tanken bag forslaget, må vi konstatere, at der ikke på nuværende tidspunkt er mulighed for at udvide tilskudsordningen til psykologbehandling til også at omfatte ikkeakut opståede kriser. Men jeg vil gentage min henvisning til Regeringens Børneudvalgs kommende undersøgelse, som vil bidrage til at kaste et bredere lys over problem-